

Utvidgad täckningsgradanalys vid registrering av humerusfrakturer i Svenska Frakturregistret jämfört med Patientregistret

Filip Nilsson, Carl Bergdahl, Carl Ekholm, Michael Möller
Ortopedkliniken, Sahlgrenska Universitetssjukhuset/Möndal

Introduktion

Det saknas inom frakturområdet mycken kunskap om såväl incidens som behandlingsval i relation till resultat. För att öka kunskapsmängden från observationella studier startades Svenska Frakturregistret (SFR) 2011. Om välgrundade slutsatser ska kunna dras från de registreringar som gjorts är det viktigt att analysera ett registers täckningsgrad. I denna studie har vi kartlagt hur väl överensstämmande data i SFR är jämfört med Patientregistret (PAR). Vår analys har fokuserats på "completeness" dvs att undersöka om de frakturer som inträffat och de behandlingar som utförts även registrerats i SFR.

Material och Metoder

Den undersökta kohorten utgörs av i SFR registrerade humerusfrakturer från Sahlgrenska Universitetssjukhuset 2011-2012. Efter etiskt godkännande och godkännande från Socialstyrelsen har vi analyserat de differerande personnummer som fanns i PAR men ej i SFR för patienter som behandlats för en humerusfraktur. Dessa personers journaler har systematiskt granskats avseende journaltext och röntgenbilder för att utröna om det i det enskilda fallet rörde sig om en missad registrering i SFR eller andra felaktigheter.

Resultat

Från Socialstyrelsen erhöles initialt 528 personnummer ur PAR vilka ej fanns registrerade i SFR. Denna grupp utgör ca 40 % av totalantalet med humerusfraktur under perioden. Vid journalgranskning framkom dock att bara 1/3 av dessa hade haft en vid tidpunkten färsk fraktur. Resterande del hade äldre skador, skador med tveksam fraktursignifikans eller i journaltext och därmed i PAR helt felkodade skador. De flesta verkliga registreringsmissarna gjordes i primärjournalsledet. Dessa missar minskade successivt under tiden efter införandet. Den studerade perioden sammanfaller med SFRs två första år av drift. Den slutliga täckningsgraden för hela perioden var 88% då SFR jämförs med PAR.

Diskussion

En hög täckningsgrad avseende registreringen av överarmsfrakturer kunde uppnås på kort tid vilket studien verifierat. Antalet missade registreringar i SFR minskade över tid. Då registreringsrutinen är densamma för frakturer i andra delar av rörelseapparaten finns goda skäl att anta att registreringsgraden (completeness) på den undersökta enheten kan generaliseras till övriga frakturtyper.

Konklusion

Det är möjligt för läkare att i akutsituationen registrera i ett frakturregister och uppnå hög grad av "completeness". Denna utförliga täckningsgradsanalys har skett i nära samarbete med Socialstyrelsen och har resulterat i en utsökningsalgoritm som ska testas mot PAR för att bedöma täckningsgraden av andra frakturer och under andra tidsperioder. Förhoppningen är att sådana analyser framledes ska kunna göras förenklat utan utlämnande av personnummerlistor från PAR.